

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

handelskorn. Som det er nu, har man i alt Fald den Sikkerhed for Frihandelskornets Vedkommende, at det bliver anvendt de Steder, hvor det betaler sig bedst at anvende det.

Saa var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet, om Afleveringspligten blev overholdt. Dertil maa jeg svare, at en Undersøgelse er i Gang vedrørende hele dette Problem. Det, der, saa vidt jeg har forstaaet, skulde være Tale om, er dette, om nogle af de smaa Brug skulde være faldet for Fristelsen til ikke at lade Brødkornet ombytte med Foderkorn. Jeg kan ikke vide, om det er sket, at man er faldet for denne Fristelse. Men efterhaanden som Skemaerne indkommer ude fra Kornnævnene til Statens Kornkontor, vil det være muligt i nogen Grad at danne sig et Skøn over, hvad det er, der er sket paa dette Omraade.

Endelig minder jeg om, at det var jo ikke os, der laante Brødkorn af Nordmændene sidste Aar. Det var det omvendte, der var Tilfældet. Det var Nordmændene, der laante hervedfra.

Jeg var glad for at høre det, der blev understreget fra alle Sider, men dog navnlig af det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, at stort set maatte man sige, at Lovforslaget, som det her foreligger, er Udtryk for Ønsket om at tage berettigede Hensyn til alle Sider. Jeg er ogsaa klar over, at saadan som det har været hidtil og fremdeles er, er Ligningen streng for de helt store Brug, men Forslaget, som det foreligger, er naturligvis et Kompromis. Jeg forstaaer nu, at man ønsker Forslaget i Udvalg, hvad jeg finder er saa ligetil, og jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg stiller mig i høj Grad forstaaende over for alle de Ønsker og berettigede Krav, man maatte have at fremføre; men paa den anden Side maa jeg ogsaa understrege, at jeg stort set føler mig forpligtet over for de Organisationer, som i Enighed er gaaet ind for Forslaget, og jeg vil tro, at ikke mindst det ærede Medlem Hr. Bording har Forudsætninger for at forstaa Berettigelsen af at indtage et saadant Standpunkt.

Bording: Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup og den højtærede Landbrugsminister, og vist nok andre, har fremhævet, at Kornloven har været en stor Byrde for de større Brug, og at selve Kornlovens Virkninger har betegnet det største Indgreb, der under Krigen har været foretaget over for Erhvervslivet. Dette er jeg slet ikke uenig i, men det er i høj Grad ogsaa derfor,

at jeg i sin Tid gik med til de Priser, der blev fastsat. Det kunde nemlig ikke nytte, saaledes som man kunde gøre det andre Steder, at fastsætte en Maksimalpris, men ingen Pligt til Aflevering, for saa vilde man ganske simpelt have dyrket andre Afgrøder, Afgrøder, som man fik mere for. Det kunde vi ikke gaa med til, det var en Livsbetingelse for Danmark at faa de godt og vel 7 Mill. Tdr. Korn ind, og derfor maatte man gaa til en Ordning, som faktisk indeholdt en Tvangsaflevering. Dermed er ikke sagt, at de økonomiske Forhold af den Grund blev ringere for de paagældende end for andre inden for Landbruget og andre her i Danmark, tværtimod, netop fordi det var et saa stærkt Indgreb, gav man dem en økonomisk god Stilling, med Priser, der laa i Overkanten af, hvad de burde have; vi indrettede det saaledes — som jeg ogsaa i sin Tid udtalte ved Fremsættelsen af Lovforslaget —, at et saadant Indgreb kunde bæres, uden at det behøvede at presse Taarer frem noget Sted.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen sagde, at han havde hele Tiden haft den Opfattelse, at det var for høj en Pris, der opnaaedes for Frihandelskorn. Ja, det ved jeg meget vel, men det ærede Medlem ved ogsaa, at vi prøvede at fastsætte en Maksimalpris — det ærede Medlem nikker, i sørgelig Ihukommelse, for enten overholdtes den ikke, eller ogsaa kom der ikke noget Korn frem. Med det uhyre Krav, der var om at faa Korn, med de store Besætninger, vi havde, og med den forfærdelige Nedsækning af Kornmængden her i Landet i Løbet af 0,5, er det indlysende, at det Korn, der kom frem til Salg, vilde naa op i Fantasi-priser. Det ærede Medlem taler om, hvem der har købt det. Jeg føler mig overbevist om, at det stort set er Landbrugere med de gode Avlsbesætninger, der har købt det, for den almindelige Landmand med den almindelige Bedrift og den almindelige Besætning kan ikke give 60—65 Kr. pr. 100 kg; det gør man kun for at have den Fornøjelse at have en stor Besætning, og det er nu alligevel de færreste Landmænd, der har kunnet tillade sig det. Jeg er naturligvis ked af, at dette Korn er kommet saa højt op i Pris, men der var ingen anden Vej at gaa, navnlig ikke hvis man ønskede, at dette Korn helst skulde gaa derhen, hvor det kunde udnyttes bedst.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen sagde saa over for mit Forslag om, at Husmændene skulde enten have det første Korn, der kom hjem fra Udlandet, eller i alt Fald Del deri, at det kunde han ikke gaa med til,